

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3009; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 651).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Bender: Jeg tror, at alle Partier her i Tinget er enige med den højtærede Arbejds- og Socialminister i, at Loven om Forbud mod Overarbejde ikke kan ophøre at gælde under de nu herskende Beskæftigelsesforhold, og at dens Gyldighed derfor maa forlænges som foreslaaet. Arbejdsløsheden har desværre naaet et Omfang som ingen Sinde tidligere i Lovens Gyldighedsperiode, skønt der fra det offentliges Side sættes alle Kræfter ind paa Bekæmpelse af den, først og fremmest ved Fremskaffelse af offentligt Arbejde og tillige ved Støtte til privat Arbejde. Yderligere vil det ved et andet Lovforslag blive foreslaaet at forlænge Gyldigheden af Loven om Fordeling og Regulering af Arbejde. Alt i alt udfoldes der altsaa store Bestræbelser for, at saa mange som muligt kan faa Del i det forhaandenværende og kommende Arbejde. Med de Ventiler, som Loven indeholder, er der tillige skabt Grundlag for en smidig Haandhævelse af den, saa at Loven ikke vil komme til at virke til Gene for Erhvervene, hvilket ogsaa har vist sig i den forløbne Tid. Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Gennemførelse.

Stensballe: Hvordan mit Partis Stilling til dette Lovforslag vilde være blevet under andre Forhold end dem, vi nu lever under, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg har selv ikke nogen stor Tiltro til, at der er saa meget gavnligt ved denne Lov, i hvert Fald set i Forhold til de Vanskeligheder, som Loven kan fremkalde. Men saaledes som Forholdene er, og idet jeg gaar ud fra, at Gyldigheden af Loven om Arbejdsfordeling bliver forlænget, vilde det jo være lidt mærkværdigt, hvis man ikke ogsaa forlængede Gyldigheden af Loven om Forbud mod Overarbejde; det vilde se lidt mærkværdigt ud, om man kunde arbejde over og samtidig skulde deltage i Arbejdsfordeling. I Betragtning heraf skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Jørgen Øtsen: Da den Lov, der her er Tale om at forlænge Gyldigheden af, den 29. Marts i Fjor var til Behandling her i Tinget, udtalte den daværende Socialminister, at han paa Forhaand glædede sig til at kunne lade være med at søge Gyldigheden af denne Lov forlænget næste Aar. Desværre har Forholdene medført, at Lovens Gyldighed nu maa foreslaas forlænget yderligere for et Aar til den 31. Marts 1942. Loven om Forbud mod Overarbejde, der første Gang blev vedtaget i Maj 1937 med en Løbetid paa 3 Aar, forlænges saaledes nu anden Gang. Egentlig højt prist af de Parter, som Loven angaar, forekommer det mig ikke, at den har været. Naar den højtærede Arbejds- og Socialminister imidlertid under de nu raadende Forhold finder Anledning til at fremsætte Forslag om Forlængelse af Lovens Gyldighed, maa der deri ligge et Bevis for, at Loven i hvert Fald i nogen Grad har virket efter sin Hensigt, nemlig til at nedbringe Arbejdsløsheden, noget, vi alle ser paa med Tilfredshed. Hvis altsaa denne Lov endog blot i nogen Udstrækning fremdeles kan bidrage til, at der ogsaa ved det normale Arbejde kan blive mere Beskæftigelse for ledige Hænder, vil vi ikke modsætte os dens Forlængelse.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Axel Christensen: Det foreliggende Lovforslag om Forlængelse af Gyldigheden af Loven om Forbud mod Overarbejde kan mit Parti tiltræde. Som jeg har udtalt ved en tidligere Lejlighed, maa jeg beklage, at en Lov af den Art er nødvendig; men den Fordeling af Arbejdet, som Loven medvirker til at give, tør vi ikke paa det nuværende Tidspunkt give Slip paa. Jeg vil ogsaa tro, at hele den beskæftigelsesmæssige Situation, som vi nu er inde i, er af en saadan Karakter, at man baade i Arbejder- og Arbejdsgiverkredse er fortrolig med den Tanke, at Loven opretholdes indtil videre. Det bedste vilde naturligvis være, om man kunde naa dertil, at Arbejdere og Arbejdsgivere gennem deres Organisationer frivilligt kunde ordne det Forhold imellem sig. Jeg tror imidlertid, at i disse Tider, hvor man i saa stor Udstrækning er inde paa at gennemføre en Arbejdsfordeling, vil Overarbejdsloven ikke være til samme Gene som under Forhold, hvor der er større Beskæftigelse i Fagene. Den nuværende Ordning af dette Forhold er næppe den rigtige i Længden, men vi vil under de nuværende Forhold anbefale Lovens Forlængelse.